

διὰ τὸ ὀνομά μου. 18 getilgt. 19 ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ σώσετε ἑαυτοὺς
 20 (ὅταν δὲ ἴδητε) κυκλομένην ὑπὸ στρατοπέδων Ἱερουσαλήμ ...
 21—24 waren gestrichen (alles was sich auf Judäa und
 Jerusalem bezieht). 25 σημεία ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς συνοχή ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ὡς ἦχους θαλάσσης κυμαίνουσας,
 26 ... προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αὐταὶ γὰρ αἱ δυνά-
 μεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. 27 καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἀπὸ τῶν οὐρανῶν μετὰ δυνάμεως πολλῆς. 28 τοῦτον
 δὲ γινόμενον ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς, διότι ἥγγικεν ἡ ἀπο-
 λύτρωσις ὑμῶν. 29 ... παραβολήν. ... ἴδετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα,
 30 ὅταν προβάλωσιν τὸν καρπὸν (αὐτῶν), γινώσκουσιν οἱ ἄνθρωποι, οὕ-

19 Tert. IV, 39: „*Sed per tolerantiam*“, inquit, „*salvos facietis vosmet-ipsos*“ — ὑπομονῇ mit Syr vett. > ὑπομ. ὑμῶν — σώσετε ἑαυτοὺς allein (ob Matth. 24, 13?) > κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν — 20 f. l. c.: „*Sed monstrato dehinc tempore excidii, cum coepisset vallari exercitibus Hierusalem, signa iam ultimi finis enarrat: solis et lunae siderumque prodigia et in terris angustias nationum obstupescientium velut a sonitu maris fluctuantis pro expectatione imminentium orbi malorum, quod et ipsae vires caelorum concuti habeant*“ (25. 26). — Die Verse 21—24 waren getilgt, s. Epiph., Schol. 51: Πάλιν παρέκοψε ταῦτα· „τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φεγγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη“ καὶ ἐξῆς, διὰ τὰ ἐπιφερόμενα ἐν τῷ ἡντιῶ· „ἔως πληρωθῇ πάντα τὰ γεγραμμένα“. Da Tert. von v. 20 sofort zu 25 übergeht, ist die Tilgung, dieser vier Verse gewiß. — 25. 26 werden augenscheinlich von Tert. frei wiedergegeben; daher läßt sich nicht beweisen, daß M. hier geändert hat; nur αὐταὶ γὰρ αἱ δυνάμεις (26) > αἱ γὰρ δυνάμεις glaubte ich aufnehmen zu sollen.

27 ff. Tert. IV, 39: „*Et tunc videbunt filium hominis venientem de coelis cum plurima virtute. 28 cum autem haec fient, erigete vos et levabitis capita, quoniam adpropinquavit (adpropinquabit schwerlich richtig) redemptio vestra*“ 29 „*in tempore scilicet regni, de quo subiecta erit parabola*“. 31 „*sic et vos cum videritis omnia haec fieri, scitote adpropinquasse regnum dei*“ ... 29 ff. „*In summa ipsius parabola considera exemplum: Adspicite ficum et arbores omnes; 30 cum fructum protulerint, intellegunt homines aestatem adpropinquasse. 31 sic et vos, cum videritis haec fieri, scitote in proximo esse regnum dei*“ — 27 ἀπὸ τῶν οὐρανῶν allein > ἐν νεφέλῃ (tendenziöse Korrektur; mit irdischem Nebel sollte Christus nichts zu tun haben) — μετὰ δυνάμεως πολλῆς allein > μ. δυν. καὶ δόξης πολλῆς, aber D viele Ital.-Codd. vulg. πολλ. nach δυναμ. — 28 τοῦτον δὲ γινόμενον allein > ἀρχομένον δὲ τοῦτον γίνεσθαι — κεφαλὰς mit D > κεφ. ὑμῶν — ἥγγικεν (so wahrscheinlich) mit einigen Minuskeln l m Hipp. (ἥγγισεν) > ἐγγίξει — 30 προβάλωσιν τ. καρπὸν αὐτῶν (S. J ü l i c h e r, Gleichnisreden II, 5) mit D einigen Minusk. ital. (doch